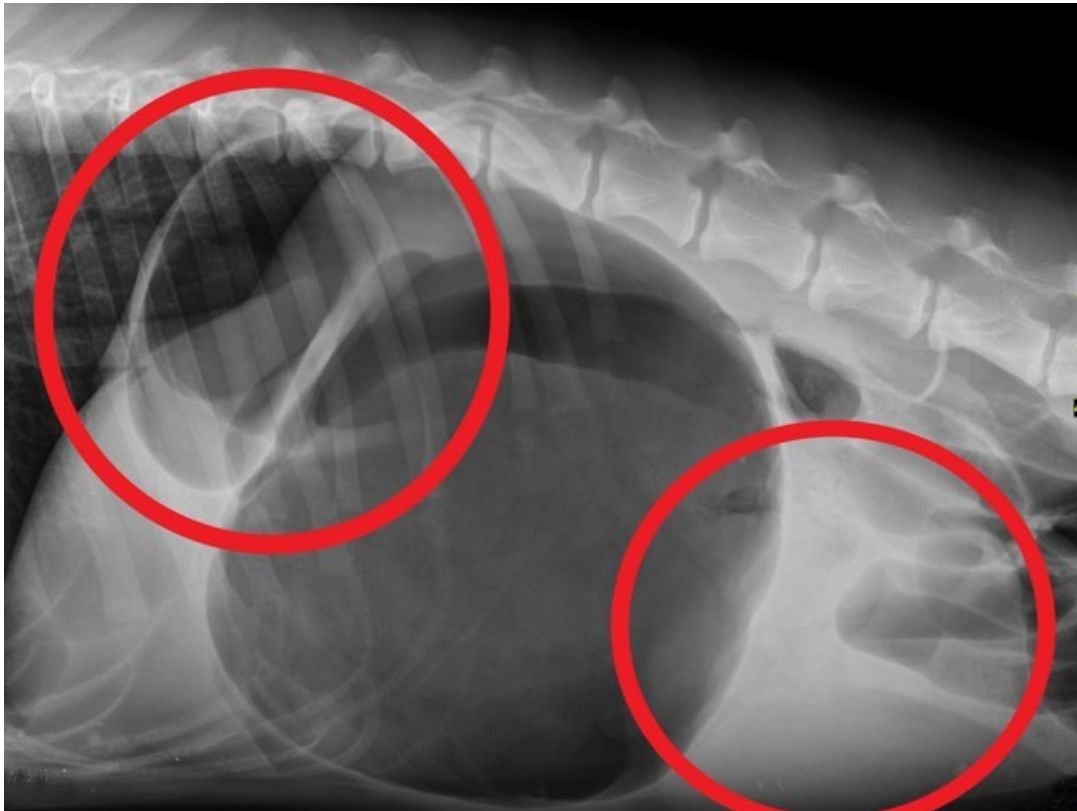

Maagtorsie

Wat is een maagtorsie en hoe kunnen we die herkennen?

Een maagtorsie is een draaiing van de maag over de lengtas.
Een maagtorsie komt meestal voor samen met een maagdilatatatie:
dat is een abnormale uitzetting van de maag door gas, vocht en voedsel.

Door de draaiing van de maag worden grote bloedvaten afgekneld
en door stuwning van bloed treedt een enorme zwelling van de milt op.

Het klassieke verhaal is als volgt:

Al enkele uren geleden heeft de hond gegeten en gedronken en daarna flink gespeeld.
De hond is nu erg onrustig en probeert alsmat te braken maar er komt niets uit,
behalve wat wit schuim. De hond speekselt.

Het lijkt er op dat de buik van de hond wat dikker is dan normaal.

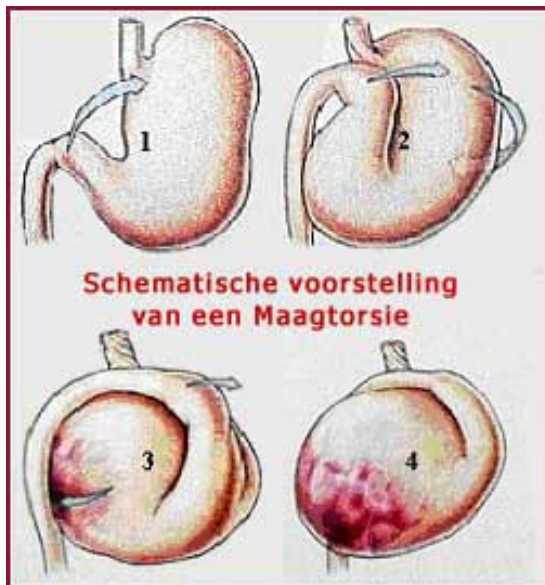
Ook lijkt de hond veel pijn te hebben, is angstig en niet goed aanspreekbaar en kan kortademig zijn.

Wat te doen?

Onmiddellijk uw dierenarts bellen !

Bij het onderzoek door uw dierenarts kan het zijn dat het beeld direct herkend wordt, bijvoorbeeld als er veel spanning op de maag staat door gas en er een grote gespannen ballon in de buik gevoeld wordt, op de buik kloppen geeft dan zelfs een trommelgeluid. Of als er een erg grote milt gevoeld wordt in de buik.

Soms is het niet zo duidelijk en wordt aanvullend onderzoek gedaan zoals een röntgenfoto van de buik, waarop dan de grote milt en de uitgezette maag als een grote zwarte gasbel gezien wordt.

Wat is de oorzaak van een maagdilatatatie en maagtorsie?

Dat is niet bekend.

Wel weten we dat het meestal voorkomt bij grote honden zoals bij de Sint-Bernard, Duitse Dog, Landseer.

Maar ook bij honden met een diepe borstkas zien we het vaak:

Dobermann, Rhodesian Ridgeback, Herders.

De snelle opname van grote hoeveelheden voedsel, het inslikken van lucht, het drinken van grote hoeveelheden koud water, gevolgd door flinke beweging: dat zouden enkele factoren zijn waardoor de maag zich niet meer normaal kan ledigen.

Plots draait de maag dan om haar lengteas, vaak met de wijzers van de klok mee. Ook de milt draait mee. Enkele hele grote bloedvaten in de buik, die bloed afvoeren uit de buik richting het hart, worden door de draaiing afgesloten, waardoor er veel minder bloed terugkomt bij het hart. Het hart kan daardoor ook veel minder bloed wegpompen, wel 60% minder! De hond raakt in shock. De bloeddruk daalt, er treedt bloedvergiftiging op, er treden hartritmestoornissen op.

Hoe wordt een maagtorsie behandeld?

Allereerst zal de dierenarts beoordelen of de hond tekenen van shock vertoont. Dan zal direct een infuus worden aangelegd waardoor grote hoeveelheden vocht direct in de bloedbaan kunnen worden gebracht om de shock te bestrijden. Bij een grote hond kan het gaan om enkele liters infuusvloeistof.

Daarna wordt geprobeerd met een slang (maagsonde) via de mond in de maag te komen. Om te voorkomen dat de maagsonde kapotgebeten wordt krijgt de hond een mondsperder ingebracht. Omdat de meeste honden al erg apathisch zijn op dat moment gaat dat alles vaak zonder verdoving. Bij teveel tegenwerking wordt het dier alsnog versuft met een veilig middel.

De maagsonde wordt dan door de mond en slokdarm naar binnen geduwd en komt dan uit in de maag. Of niet.

Als de maag alleen flink uitgezet en niet gedraaid is dan komt de slang inderdaad vlot in de maag terecht en kan het gas ontsnappen. Daarna wordt de maag gespoeld. Om herhaling te voorkomen wordt dan vaak besloten om de hond te opereren en in de buik de maag vast te zetten aan de ribwand, zodat deze niet meer kan draaien. Dat is dan het beste te doen als de hond weer helemaal "stabiel" is, omdat het risico van de narcose en operatie dan het kleinst is.

Maar als de maag te sterk gedraaid is, is ook de ingang van de maag getordeerd en kan de slang de maagingang niet passeren, de slang komt er niet meer door.

Dan wordt het gas in de maag afgelaten door een dikke en lange naald van buitenaf door de buikwand in de maag te steken. De hond ligt dan in zijligging.

Afhankelijk van de situatie kan een dierenarts ook besluiten om eerst bij de hond in zijligging met een naald door de buikwand het gas uit de maag te laten lopen en daarna pas te proberen of de maagsonde via de bek en slokdarm in de maag kan komen.

Dat gebeurt in de praktijk het meest, omdat de honden op het moment dat ze bij de dierenarts zijn er vaak al slecht aan toe zijn.

De operatie van een maagtorsie is een hoog-risico-operatie, met name door bijkomende problemen met het hart en de bloedvaten. Hartritmestoornissen treden vaak op, soms zelfs tot enkele dagen na de operatie.

Bij de operatie kan gezien worden of er al onherstelbare schade aan de maag is opgetreden door afsterven van een deel van de maagwand (necrose). Een deel van de maagwand moet dan worden weggenomen. Soms is het een te groot deel van de maagwand en moet worden besloten de hond te laten inslapen.

Bij de operatie wordt de maagwand vastgezet aan de ribwand, tussen de ribben.

De nabehandeling van de operatie bestaat uit het langzaam beginnen met kleine hoeveelheden voer, het geven van pijnstillers en antibiotica en medicijnen die bedoeld zijn om ervoor te zorgen dat de maag sneller geledigd wordt richting de darmen.

Na de operatie, hoe voorbeeldig die ook kan zijn verlopen, bestaat altijd het gevaar van complicaties, zoals hartritme stoornissen, bloedstollingstoornissen, koorts en shock.

Hoe kunnen we een maagtorsie voorkomen?

Omdat de oorzaak niet bekend is weten we ook niet hoe we dit probleem kunnen voorkómen.

Diverse aanbevelingen worden gegeven: "licht verteerbare" voeding en langzaam eten, dus dat betekent bij de meeste honden apart eten om "competitie" tijdens het eten te voorkomen. En na het eten: rust.

Het vastzetten van de maag kan ook voorbehoedend uitgevoerd worden.

Dat kan niet voorkomen dat er een dilatatie optreedt, maar wel een draaiing van de maag.

Bronvermelding:

Gerle Dierenartsen

Dierenkliniek Lichtenvoorde

Anton Vos, dierenarts